

αργυρός

αργυρός, -ή, -ό, επίθ. [<μσν. άργυρός <αρχ. άργυροϋς], ασημένιος: «αργυρά μαχαιροπήρουνα»·

- αργυροί γάμοι, βλ. λ. [γάμος](#)·

- θα πάρεις τον αργυρό σταυρό ή θα σου δώσουν τον αργυρό σταυρό, βλ. λ. [σταυρός](#)·

- ο λόγος είναι αργυρός, μα η σιωπή χρυσός, βλ. λ. [σιωπή](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας